

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefranțate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 248.

Luni, Marti 4 (16) Noevre.

1886.

Brașov, 3 Novembre 1886.

Bucuria Bulgarilor, că prin alegerea prințului Waldemar de Danemarca ca principe al Bulgariei se pune în fine capăt uneltirilor rusești, n'a fost de lungă durată.

Cumnatul Țarului a refuzat alegerea, pretextându că alte datorii în altă parte îl cheamă. Motivele care au determinat pe prințul Waldemar să refuze alegerea sa ca principe al Bulgariei sunt bine cunoscute.

Rusia nu recunoște legalitatea Sobraniei actuale, noul principe trebuie să calce pe urmele fostului principe Alexandru de Battenberg, prințul Waldemar nu vrea să se strice cu Țarul. tronul Bulgariei nu oferă destule garanții, că scutit va fi de loviturile trădătorilor, puterile europene observă o atitudine șovăitoare, etă atâtea motive, care au fost hotărâtoare pentru prințul Waldemar.

Totă lumea se ntrăbă acum, că ce se vor face Bulgarii, după ce din nou a rămas vacant tronul? Avea-vor ei tăria să reziste și mai departe Rusiei?

Decă judecăm după opiniunea publică din Bulgaria, așa precum ni-o arată diarele lor și telegramele ce le primim, avem destul temei a crede, că Bulgarii nu vor ceda, întru câtă adecă împlinirea pretențiunilor rusești de până acum înseamnă nimicirea independenței Bulgariei și prefacerea ei în provincie rusească.

Ce voescă Rușii? Un principe, care să jöce după cum cântă guvernul din Petersburg și se pare că prințul de Mingrelia, care până acum trece de candidatul Rusiei cel mai agreat, ar fi cel mai potrivit pentru ducerea la îndeplinire a scopurilor Rusiei.

O căpeteniă asiatică, a cărei țără a cădută în mâinile Rusiei la 1804 și formeză dela 1867 o parte constitutivă a imperiului rus; un prinț care stă în serviciile Rusiei ca colonel, care n'are alt merit decât că nici nu se scia până acum de el și care abia își va fi aducându aminte că a avut o altă patriă decât Rusia, negreșit că le convine celor din Petersburg, totu așa de bine ca și Ignatief, Gurco și alții.

Nu le convine însă Bulgarilor un asemenea principe și nici Europei nu credem că i-ar conveni, decă nu vrea să sufere mai târziu consecințele ce ar rezulta de aci.

Bulgarii sunt foarte amărîți și se pare că sunt în ajunul de a da o lecțiune Rusiei și peste tot Europei.

„Agenția Havas” ne comunică din Sofia, că în cercurile bulgare se vorbește despre reelegerea prințului Alexandru de Battenberg, singura cale d'a se revolta cestiunea bulgară.

Se vede că gândul Bulgarilor e serios, căci generalul Kaulbars s'a și grăbit a declara, că o împăcare între Țarul și între prințul Alexandru de Battenberg e cu neputiuță.

Prin reelegerea prințului Alexandru situațiunea s'ar agrava, despre acesta nu mai pote fi nici o îndoială. Dér nu vina Bulgarilor ar fi, ci a Europei, care stă nemișcată.

Bulgarii și-au călcat până acum pe inimă, au satisfăcut, pote mai mult decât permité interesele libertății și independenței țerei lor, celor mai multe dorințe ale Rusiei și ale puterilor europene, numai ca să nu se turbure pacea europeană.

Bulgarii vor fi în cele din urmă sătui și obosiți de atâtea frământări și hărțueli, și deci nu e mirare decă ne vor surprinde cu un fapt împlinit, negreșit după dorința lor, dér fatalu pentru pacea europeană.

Din delegațiuni.

Comisiunea pentru armată a delegațiunei ungare a desbătut în ședința dela 11 Noevre asupra bugetului armatei.

Raportorul Stefan *Rakovszky* arată, că ordinariul preliminaru pe 1887 e cu 1, 275,791 fl. mai mare ca cel din acest an, din cauză că legea pentru în-cvartirare pricinuesce cheltueli în sumă de 1.630,029 fl. Deorece însă după amintita lege au să se plătescă bani de cvartiră deja pentru 1886 și deci se cere în acest scop un credit suplimentar de 1,614,000 fl., comparațiunea numai atunci e corectă, decă această sumă ae socotesce la bugetul din acest an, în care casu bugetul de față apare cu 338,209 fl. mai micu ca cel din anul acesta. Bugetul de războiu e în genere o grea povară, dér deorece e întocmit cu cea mai mare cruțare, recomandă oratorul spre primire bugetul.

Akusi *Beöthy* acceptă ordinariul în general, dér unele aparițiuni deșteptă îngrijiri. Așa d. e. credite suplimentare ar fi să se cêră numai pentru cheltueli prevăzute mai înainte, ér nu pentru cheltueli ce le-ar fi putut prevedea administrațiunea armatei. Amintind apoi broșura apărută despre puterea armată a monarhiei austro-ungare în ora a 12-ea, intrăbă, decă e adevărat că noul sistem îngreuiază mobilizarea și că fortificațiunilor dela Przemysl, executate cu mari cheltueli, le lipsesc tunurile corespundătoare.

Ministrul de războiu *Bylandt-Reidt* dice, că broșura conține nenumărate neadevăruri. Organizarea de aci a armatei e mai avantajoasă decât cea de mai înainte. Mobilizarea nu cere acum nici jumătate din timpul, câtă cerea mai înainte. Ce privește Przemysl, tortăreța e provădută cu doritele tunuri moderne. Imputarea făcută artileriei e fără temei, artileria s'a îmbunătățit, ceea ce au recunoscut și specialiștii militari streini.

Thaddaus *Prileszky* dice, că bugetul de războiu va crește din an în an, căci acesta este o urmare naturală a dezvoltării și organizării. Cu toate acestea, bugetul e întocmit cu economiă, căci armata noastră stă în privința gagelor și a nutrimentului multu îndărătul altor armate.

Raportorul *Rakovszky* dice, că sporirea bugetului e o urmare naturală a pretențiunilor armatei și instituțiunilor din țără.

După ce comisiunea a primit în general ordinariul, trecu la desbaterea altor cestiuni, mai ales a locurilor din academiile militare.

Raportorul *Rakovszky* constată, că numărul elevilor ungari la cele două academii militare din Viena crește mereu. Nici din punct de vedere militar, nici de serviciu, nici financiaru nu e consultu a se mai înființa o nouă academiă, deorece în cele două din Viena mai sunt vacante încă 54 de locuri.

Bela *Grünwald* nu e mulțămît cu acesta. Scopul nostru este, să se ușureze cât se pote tinerimei ungare a se educa în instituturile militare superioare, ceea ce cu sistemul de aci nu e cu putință. E în interesul puterii armate a monarhiei și al Ungariei, ca să se numescă oficeri cât mai mulți ungari, și deci e nevoia de înființarea unei academii militare în Ungaria cu limba de propunere ungară. Cere să ia comisiunea o rezoluțiune în acestu sens.

Ministrul de războiu *Bylandt-Reidt* observă, că nici în academi, nici în celelalte școle militare nu se impune limba germană; intrarea tinerilor ungari în armată e cu bucurie salutată.

Emeric *Jvanka* accentuează că numărul elevilor ungari în academi a crescutu mult și speră deci că vor intra mai mulți ungari în armată. Intrăbă apoi, cât ungari sunt în școlile de cadeti?

Virgil Szilagy încă găsese necesitatea d'a se înființa academiă militară în Ungaria cu limba de propunere ungară.

Raportorul *Rakovszky* declară că se'noesce cu scopul acesta, care se va ajunge însă numai în modul arătat mai sus.

Akusi *Beöthy* intervine pentru înființarea academiei în Ungaria.

Moriz *Wahrmann* dice, că comisiunea vré să ese-

cute înființarea academiei în modu practic, dér e întrebare, înendă sémă de cheltuelile cele mari ce s'ar cere, decă și delegațiunea austriacă primesce această hotărâre.

Prileszky vorbește în același sens, pe când *Rudnyanszky* e de părerea lui *Grünwald*.

Maioritatea comisiunei respinse propunerea lui *Grünwald*, primindu espunerile raportorului, precum și cea privitoare la instrucțiunea limbei maghiare

Raportorul *Rakovszky* constată că dintre 2028 elevi, 588 au primitu instrucțiune în limba maghiară. Înre acestia 518 au fost din țerile coronei ungare. În instituturile de cultură maghiare sunt cu totul 476 ungari.

Alexandru *Hegedüs* propune, ca elevii din instituturile militare din Ungaria să se instrueze în mai mare măsură în limba ungară.

Bela *Grünwald* dice, că în instituturile militare de învățământu nu se ține sémă de planul instrucțiunei ungeresci, care se face într'o oră pe săptămână, pe când limba germană se propune în șese, cea francesă în patru. La acesta mai viae, că limba de instrucțiune, conversațiunea și chiar corespondența e cea germană. Urmarea e, că fii noștri se desnaționalizează, simțimintele lor se strică prin cărțile de învățământu, cari sunt fără simțiminte naționale, și chiar cărțile istorice conțin în mare parte neadevăruri. Dér deorece nu e nici în interesul armatei, ca tinerimea să se germanizeze, oratorul propune să se avizeze ministrul comunu de războiu, ca în instituturile militare din Ungaria, înendu-se sémă de raporturile de serviciu ale armatei comune, elevii să învețe obiectele de învățământu în limba ungară.

Emeric *Jvanka* nu găsese întemeiată învinuirea desnaționalizării. Și el a primitu instrucțiune în instituturile militare, fără să fi încetat a fi un bun patriot ungaru. Dér și el găsese, că nu e absolutu necesară limba de instrucțiune germană, pentru ca să fiă cineva ofițeru cultu. Nu trebuie desgustată națiunea ungară; cărțile de învățământu să se cerceteze strictu.

Edmund *Szalay* încă dice că a fostu crescutu într'o academiă militară din Viena, fără să se fi micșorat patriotismul. Dér că limba ungară se propune într'o oră pe săptămână, asta i un regresu.

Moriz *Wahrmann* acceptă propunerea lui *Grünwald*, d'a fi în Ungaria limba de instrucțiune cea ungară.

Ministrul de războiu *Bylandt-Reidt*, declară că bucurosu împlinesce ori-ce cerere dreptă, dér în cestiuni de limbă se cere precauțiune, ca nu cumva, pe lângă dorințele naționale, în armata compusă din diferite elemente să esă deasupra fanatismul limbei. Cărțile de învățământu se revidéză, mai ales de istorice. Aci însă nu e lucru ușor. Trebuie ferită armată de istorii cu păreri unilaterale. Cărțile se vor mai revida și speră că atunci nu se va mai obiecta nimic. Ce privește limba de instrucțiune ungară, s'ar pricinui prin acesta zăpăceală. Va face însă, ca să nu se propună limba ungară numai într'o oră pe săptămână.

Cu acesta s'a terminat ședința.

Atitudinea Angliei în cestiunea Orientului.

„National-Zeitung” atrage atențiunea asupra unui articol publicat în foia toryistă „Nation Review”, subscrisu cu „Philoteuton”, asupra atitudinii Angliei în cestiunea Orientului, al cărui autor se presupune a fi Salisbury și care, decă acesta e adevăratu, ar da o însemnată lămurire discursului lui Salisbury.

Articolul arată, că ținta politicii germane este a împedea orice alianță a Franciei cu o mare putere; de aceea Germania acordă Rusiei atata libertate de acțiune, câtă o pote suferi Germania și puterile împretinite cu ea, dér o strinsă alianță cu Rusia o evită. Politica Austriei merge simplu într'acolo, a lăsa în liniște lucruri neturburate, a împedea orice convulsione subită. Franția e cu totul necapabilă și izolată. Italia urmăresce cu dibăciă o politică de bacșiș, va merge cu celu ce i o-

feră mai mult. Interesul *Angliei* ar fi atins prin posesarea Constantinopolului de către Rusia; interesul său îi impune însă d'a nu împedea înaintarea Rusiei, decât afară de Turcia nici o putere n'ar apăra Constantinopolul. Numai câtă atunci ar trebui Anglia să caute compensațiunii pentru ca să apere intrarea din Marea marmoră în Marea mediterană. În cazul estemului însă totu va găsi o putere gata a coopera cu ea împreună. Acesta poate fi numai *Austria*. Scopul *alianței austro-germane* este numai d'a se apăra reciproc Austria și Germania de Rusia, er nu d'a ajuta Austria pe Germania în casu de războiu cu Franca. Totu așa trebuie să-și cruțe Germania puterile sale contra Franciei, nu poate așadără pași pe față alătura cu Austria în contra Rusiei. Aliatul natural al Angliei este deci numai Austria. Ajutorul Turciei și Germaniei numai mărginitu poate fi, cu Austria din contră are să nutrească Anglia cea mai strânsă înțelegere. Bunavoința Germaniei va însoți totdeauna pe aceste două puteri, deși aparența ar arăta contrariul. Anglia are pe lângă acesta a chibzui, că ore nu e mai bine a întâmpina pe Rusia în Constantinopol ori în Asia mică, unde află aliați, decât în Asia centrală, unde e avisată numai la sine însași.

Din Scupeina sârbescă.

Deputatul opozițional sârbu Tausanovicî a adresat ministrului președinte următoarea interpelare privitoare la ultimul războiu bulgaru și la actuala atitudine a guvernului sârbesc față cu noulu guvern bulgaru:

1. Ce schimbări s'au făcut în raporturile Bulgariei și Serbiei dela revoluțiunea din Filipopolu încôce, și ce motive există că unul și același guvern a putut încheia acum cu Bulgaria unu tractat de amicitie?

2. Stă guvernul sârbesc și ađi pe baza tractatului din Berlinu și pe baza menținerii echilibrului în peninsula balcanică ca înainte de războiu? Dacă da, ce pozițiune are de gând să ia, în casu când o putere ar vătama hotărârile tractatului din Berlinu?

3. Dacă guvernul și-a schimbat punctul său de stadiu, prin ce se poate justifica această repede schimbare în politica esternă, cum se poate aduce această procedere în armonie cu autoritatea și consecința unui stat și cu grelele jertfe ce le-a adus Serbia în războiul bulgaru pentru menținerea tractatului din Berlinu?

4. Ce atitudine are de gând să ia guvernul față cu Bulgaria, dacă influința Rusiei în Bulgaria ar ajunge să fiă dătătoare de măsură?

5. Crede guvernul, că tractatul de amicitie încheiat cu guvernul bulgaru provisoriu, nerecunoscut de marele puteri, va fi respectat și de guvernul de mai târziu stabil și definitiv?

Să așteptă se răspundă ministrul de externe Franasovicî.

SCIRILE DILEI.

Intr'unu articolu dela 10 Noemvre, „Ellenzék” face o sdruncinătoare declarațiune. Elu pune adecă întrebarea, că ore adevăratu e că Țarul tuturor Rușilor a omoritu pe adjutantul său? Țarul însă refușă a răspunde foiei unguresci. Acestă tăcere „incăpăținată” face pe „Ellenzék” să argumenteze astfel: „Țarul a comis fapta ori în nebuniă, ori în tote mințile. Așadără ori una, ori alta. Fiă că a lucrat ca nebunu ori nu, pe tronul nu mai poate rămânea, căci e înspăimântător a te gândi numai la aceea, că sorțea, averea, dreptul, viața a milioane

de omeni atârnă de unu astfel de autocrat”. „Kolozs. Közl.” persiflăză pe isgonitorul Țarului astfel: „Vedem că onor. nostru colegu are dreptate, der să chibzuescă bine lucrul. Nu e consultu a isgoni din Clușiu pe Țarul numai așa dintr'o trăsătură de condeiu. Gândescă-se „Ellenzék”, ce încurcături s'ar putea nasce din acesta în totă Europa. Bulgarii s'ar revolta, Rusia ar da năvală peste ei, noi peste Rusia, Franța peste Germania și ah, căfi dintre noi nu s'ar despărți de viață! Chibzuescă bine acesta „Ellenzék”, să și retragă stricla sa hotărâre și să se arate cu compătimire pentru viitoarele veduve și orfanî. Puținele revolve de revoluțiunii fiascuri, ce au rămas din timpul de fericită amintire alu Turcilor, nu sunt vrednice, ca opozițiunea de dragul lor să aducă peste și așa multu cercata patrii pericolele unui războiu; mai bine să ruginescă mai departe amintitele arme. Ne rugăm să lase în pace pe Țar lu”.

„Normal-Verordnungsblatt” publică noua edițiune a hotărârilor organice pentru *cavaleria*. În esență rămâne intactă organizarea de până acum. Cavaleria constă din 41 regimente și anume: 14 de dragoni, 16 de husari și 11 de ulani. Fiăcare regimentu se împarte în statul majoru, 2 diviziuni de câte 3 escadrone de câmp și 1 cadru de întregire, care în casu de mobilizare are să pună pe picioru 1 escadronu de întregire, 1 (eventualu 2) escadrone de rezervă, și 2 plutone de cavaleria de sratu majoru; în fine la fiăcare regimentu există un pluton de pioneri. Regimentele de cavaleria sunt de principiu dislocate în același districtu teritorialu militaru din care se întregesc, și pe câtu se poate în ținutul districtelor de întregire ale armatei, aviate lor, și întrunite în brigade de cavaleria, eventualu în diviziuni de trupe de cavaleria. Se potu însă disloca la trebuință și în afară de ținutul corpului respectiv, după cum va cere repede mobilizare pentru ordinea de bătăie. Regimentele de cavaleria au să meargă în câmpu cu șese escadrone de câmpu pe lângă unu pluton de pioneri și cu celu mai mare statu posibilu decălăreți, întrebuițându-se seu în legătură cu diviziunile, seu ca brigade independente. Escadronele de rezervă se întrebuițază la corpuri de armată și ca trupe de garnisone, excepționalu și la serviciu de cavaleria de statu majoru, care face servicii în cartierele generale și ale statului majoru, apoi la magazinele de aprovizionare în câmpu.

Ministrul ungurescu de finante a adresat tuturor comisiunilor administrative și inspectorilor de dare, afară de celu din Budapesta, o ordinațiune-circulară cu privire la prescripțiunile existente de dare. După această ordinațiune, fasiunile pentru darea de casă au să se înainteze dela 15 până la 30 Noemvre, cele pentru darea pe venit de clasa III și IV-a, apoi pentru darea pe interesele capitalului și pentru darea de rentă, precum și pentru darea minelor până la 15 Ianuarie; fasiunile indatoririlor de taxă militară în cursul lunei Februarie, ale întreprinderilor obligate la dări de sēmă publice dela 15—31 Martie; în fine conspectele institutelor de credit și caselor de economie asupra intereselor plătite în ziua din urmă ale lunilor Martie, Iunie, Septemvre și Decemvre, relativu la interesele capitalisate însă în ziua din urmă a lunilor Ianuarie și Iulie. Blanchețele de fasiune au să se dea contribuabililor fără plată de către primăriele comunale, respective de oficiile de dare. În Iunie anul viitoru au să se facă însciințările privitoare la darea pe pușcă și pe venațu. Observăm

cu această ocaziune, că în privința dării pe casă și pe venit clasa III-a se va face de astădată o conscriere valabilă pe trei ani.

Ministrul ungurescu de agricultură, industrie și comerțu a permis ca în comuna *Rodna vechiă*, afară de cele două târguri anuale încuviințate, să se țină încă patru târguri anuale, și anume: Sâmbăta înainte de 26 Februarie, în Sâmbăta din urmă a lunei Iuliu, în Sâmbăta din urmă a lunei Octomvre și Mercuri înainte de 18 Decemvre.

În ultima adunare generală a reprezentanței orașului *Hodmezü-Oșorheiu*, unu titlu alu bugetului, în sumă de 350 fl. pentru bricege funcționarilor, a provocat o lungă desbatere. Funcționarii orașului adecă primesc regulat, din timpuri necunoscute, bricege ca daru de anul nou. Reprezentantul Szamecz declară adunării, că orașul are mai multă nevoie de cei 350 fl., decâtu corpul funcționarilor de bricege. Fișpanul Ronay însă declară, că și funcționarii comitatului Ciongrad și-au primitu la anul nou bricegele lor și că însuși Colomanu Tisza n'auvuse să obiecteze nimic. Astfelu titlul bugetului a rămas neschimbatu. — Săraci contribuabilu, la căta bătăie de jocu au ajunsu banii voștri, cu multe sudori căștigați!

Ministrul honveđimeii a ordonat printr'unu cercularu, ca în districtele militare de întregire Nr. 2, 31, 33, 34, 38, 39, 43, 46, 48, 60, 64, 66, 67, 71, 78, 79, 83, 86 și 101 pentru recrutarea anului viitoru să se conscrie, spre eventuala întregire, clasa a patra de etate,

În regimentul de infanteria austriacu Nr. 24 se află, pentru ași face educațiunea militară, doi orientali de familie mare. Unul e *Iskender Khan*, fiul ministrului de războiu alu Persiei, fostu generalu rusu. Ținutul și inteligentul oficeru poartă chipu negru, cu leul persicu. *Iskender Khan* e sublocotenent și vorbește perfectu nemțesce, elu va servi unu an. Celălaltu e *Mom Krob*, unu Siamezu, înrudit cu casa regală siameză. *Mom Krob* e cadetu sergentu majoru și va servi trei ani; vorbește binișor nemțesce. Amândoi și-au făcutu prima educațiune militară în școala de cadeți din Viena.

D-lu *Iónu Popu Reteganu*, învățător și redactoru, face cunoscutu, că s'a strămutat din Sancelu la Rodna vechiă (Ö. Radna) totu în aceea calitate și că prin urmăre acolo se i se trimetă totu ce-lu privește.

Se scrie din *Caransebeșu*, că cărașul Mateiu Ungureanu din Sasca, ajuns în cêrtă cu servitorul cărciumarului *Neculae Corneanu*. Acesta interveni pentru servitorul său și se ncăeră cu cărașul. Ungureanu mușcă nasul lui Corneanu până la os și-lu înghiți. Bietul cărciumar n'avu timp să i-lu pună în socotelă, fiindu dus la spitalu, der i-lu va pune judecătoria în mâinele căreia se află cărașul.

Cetim în *România Liberă*: „Ni se spune, că statua lui *Iudoru Vladimirescu*, care se va ridica în Craiova, este lucrată în Tera-cotă, de d. *Jolnay Marianu*. Peste șese săptămâni va fi turnată în bronzu la Parisu. Chelnuiele voru fi acoperite parte prin noi subscripțiuni și parte din banii de care dispune deja comitetul instituit pentru ridicarea acelei statue.

FOILETONU.

Luna

în spiritul creatoru alu poporului român.

(Urmare)

Este doru de codru și este doru de haiducu. Unu Jianu, unu Codreanu, unu Pinte, unu Deianu, au fostu voinici de codru; ei au fostu haiduci. Omenilor buni și săraci le făceau bine, omenilor răi și avari le făceau rău. Toți aceștia au luat lumea'n capu și au luat codrul în moștenire din vre-unu motivu. Pre unu l'a părăsitu amanta, pre altul nu l'au lăsatu părinți să-și petreacă tinerețea după placu, și erăși pre altul l'au scos părinți dela milițiă. Și ei s'ermanii abandonară lumea, îmbrățișară viața de codru și de pădure; se făcură pēunași de codru, struțișori de munți și teroarea tiranilor.

Se înțelege de sine, că acești copii de codru nu sunt străini de lună, ea le este amică și neamică. Le este amică atunci când pauseză în fundul codrului și le este inamică atunci, când sunt urmăriți. Cu tote acestea unu voinicu cântă și se rogă la lună în următorul mod:

Luniță, luniță
Fă'mi o luminiță.
Că am însăratu

La umbră de gardu
Cu doi călușei
Negrii, mititei
Și nu-su de furat,
Ci-su de cumpărat
Dela popa Vladu.
Mărturiă-am datu
Ieslea cailor,
Ușa grașdului
Drumul codrului!*)

Până aci poesia de iubire, și de haiducia.

Der Românul mai posedă și încă în celu mai înaltu grad. o speciă de poezie, numită „poezie satirică”. Și în poezia satirică, cum vom vedea, încă e luna de față Satira e filosofia timpului. Risul, luna dispozițiune, pētrunderea și aflarea adevărului se stîrnesc prin satiră. Cu câtu unu popor e mai satiricu și posedă mai multu humoru, cu atata e mai vioiu, mai de spirit și mai înțeleptu. Sapiența se manifestă în varii moduri: în vorbire serioasă, în risu (sarcasmu fin și învălitu în vorbe ad hominem), în glumă dulce și naivă, precum și în sinceritate puerilă, cari tote țintescu spre descoperirea adevărului și spre deridarea falsului și neadevrului. De unde Horațiu: „Quamquam, quid vetat ridentem dicere verum (Sat. I. 1,24). De aci prin satira adevărată se exprimă adevărul în modul celu mai curat. Popo-

*) „Trandafir și Violele,” Gherla 1884 pag. 44.

rul nostru românescu prin nimica nu spune adevărul mai claru, ca și prin satiră, în alu său spirit prin eselență glumețu. E tocmai unu ce admirabilu, că Românul, pre lângă totă barbaria timpurilor, nu a căduțu în o flegmă spirituală așa precum s'ar fi așteptat. Din contră, elu și-a păstrat spiritul său glumețu, elu nu a încetat a fi satiricu și glumețu. Der cu câtu o satiră e mai fină, cu atata putemu conchide la mai bună educațiune a aceluia, ce o predă; ba chiar în fineța satirei există adevărată satiră!... Românul dice: „Unde dai și unde crepă” și în această dicere cuprinde mai de-aprope spiritul și caracterul satirei; căci Românul prin vorbe frumoșe și glumețe stîrnescă cugete serioșe. D. e. „M'am culcatu în tindă, ca să ajungu mai degrabă la orașu;” seu: „Gazda pēcătuesce, sluga se pedepesce;” seu în cânteculu: „Cine-o pusu crășma în drumu, n'a pus'o de omu nebunu;” seu: „Au scremutu munții și au născutu unu șorece”; seu: „Pungă gola, straiță ușoră” etc. Și precum Românul e poetu dela nașterea și natura sa, și precum elu amorul, dorul, eroismul, jalea și bucuria le exprimă în poezie, estu-modu exprimă dēnsul risul și falsul în poezie, pre fireșce sbiciuindu-le. Nici luna nu a rămas de Român nesatirisată seu ne adusă în jocul satiricu. Despre unu om galben se dice, că se uită multu la lună; despre unu om, ce nu se satură nici cându, poporul dice că ar fi în stare să

Diarul „Fremdenblatt“ scrie un articol foarte frumos la adresa Reginei României. În acest articol se spune, că Regina are gata o nouă operă intitulată: „Din regatul Carmen Sylve. Partea 2. Istoria și povești“.

—x—

Astă seară luni, trupa teatrală germană va juca „Der neue Stiftsarzt“, comedia în 4 acte de M. și L. Günther. Măne seară, Marți, se va juca în beneficiul d-lui Carl Rosen marea dramă istorică de Schneider „Der Mann mit der eisernen Maske“.

Discursul lordului Salisbury.

Tote diarele englese se ocupă cu discursul primului ministru Salisbury, ținut cu ocaziunea banchetului dat în onoarea lordului primar. Dintre toate amă pute dice, că numai „Pall Mall Gazette“ nu este mulțumită cu discursul lordului Salisbury, care constituie cea mai colosală prostia. Ea dice:

Nu-i vorbă, decât Salisbury a voit din adins să lovască în Rusia, atunci a isbutit. În ce privește acuzațiunea sa, că aurul străin a amăgit pe conspiratorii bulgari, nu există nici cea mai mică dovadă, și fără indoială nici nu pte fi adevărată. Cu toate acestea noi nu credem că Salisbury este un herold de reșel; din potrivă, discursul ne arată îndrăsnela premeditată a unui om, care scie că pacea este pe deplin asigurată. De aceea a putut să fie cât mai bogat în frase sforăitoare. Efectul net al discursului va fi că va încuraja pe Bulgari d'a o rupe cu desăvârșire cu Țarul și astfel a provoca ocupațiunea, de care ne temem.

Pe când însă discursul lui Salisbury nu scapă pe Bulgari, Austro-Ungariei îi pte crea o situațiune periculoasă. Deja îl costă multă bătaie de cap pe împăratul, ca să țină în liniște pe Maghiari. Discursul lui Salisbury îi va îngreua pozițiunea. „Eu v'astept, pentru ca să încep“ astfel sună semnalul dat de Salisbury, și pte că Maghiarii cred, că acest semnal este adevărat, ceea ce nu este. Din nenorocire însă principele de Bismarck va esplica Austriacilor ce plătete gasconada lui Salisbury.

Celelalte diare englese apreciază în mod favorabil discursul.

O după amă la castelul Peleşu.

Sub acest titlu „Fremdenblatt“ publică următorul articol despre care facem mențiune ađi la scirile ăilei:

Maiestatea Sa Regina Elisabeta din România ne poftise la ceai. Era să facem muzică, der venind vorba despre poezie și literatură, regina a fost atât de bună și ne-a cetit unele părți din cea mai nouă operă a sa, nepublicată încă: „Din regatul Carmen Sylve. Partea 2. Istoria și povești“. În fața acestei muzici o uitarăm pe cealaltă.

Vocea adencă, de metal! a augustei poete este capabilă de orice modulațiune; ne făcea când să ridem, când să fim mișcați și dicțiunea ei nu este nici artificială nici studiată; curge vorba de pe buzele ei „prospăta ca roua și clară ca unda“ după cum cântă Carmen Sylva în cântecul ei „Mai multă lumină“.

Poeta deschise cartea: „Aci este un teren încă neexploatat“, dice ea, „prea puțin cunoscut baladele și marile evenimente istorice din trecutul României. Pen-

mănance și luna; despre o mâncare nefertă, Românul dice că e fertă la lună; așa:

Că mâncarea nu-ți-e bună
Gândesci că-i fertă la lună. Său în următorul cântec închinarea găinii la nuntele ăranesci.
Oiu! seacă găinușe
Cum te oiu apuca de gușe
Și te-oiu svêrli pân' la ușe,
Dela ușe până'ntindă,
Socăcița se te prinđă,
Și se te frigă la sore,
Că se-ți iă carnea môle,
Său: Dă-te-ar frige la lună:
Sciu că ți-o fi carnea bună!

*

Nu mai mic rol jăcă luna și în poezia literară. Cine ar fi în stare să ne numere toate poeziile literare, în cari apare luna? Și cine scrie versuri de amor să nu aibă de lucru cu luna? Luna și ăr luna! Ea e tip de frumșețe, ea e tip de dor, ea e tip de amor, de intristare, de jale, de compătimire. Și care poet liric amoros, făcend asemănări și alegorii poetice nu se servește spre acesta de lună? D. e. Frumósă ca luna, ca luna bălăioră, cu suris tainic ca luna, cu față blândă ca luna, cu mers maiestatic ca luna. Și care poet liric, scriind versuri de amor, nu și ia luna de martor pentru momentele fericite de amor? Așa d. e.:
Era o seară lină și luna strălucia,
Er' mândr'a-mi în grădină cu dor la min' privia.
(Va urma.)

tru a culege toate acestea, a trebuit să-mi dau multă osteneală“.

În schimb însă opera este prețioasă din mai multe privințe. S'ar putea dice că Carmen Sylva este prima istoriografă populară și prin urmare cu adevărată română.

La ce au folosit vechile și neinsufletele cronici, care zăcéu ascunse în mănăstiri? Puțin puteau descifra scrierea cirilă și ăică lăgării, cari ar fi fost pte în stare, n'au avut nici destulă carte, nici destulă avânt al spiritului, pentru ca să aprețieze această comoră. Tinerii din familiile cele bune, cari își făcuseră studiile în Paris, au dovedit puțin interes pentru suvenirile patriei, învăluite într'o negură mitică.

Neobosita și omnilaterală străduință a reginei a scos bogățiile la ivelă. Ce frumoasă parte din istoria, dela Decebal și Traian până în zilele noastre, se desfășură înaintea ochilor noștri! Ți vine a crede că vremurile vechi trec, intrupate, pe dinaintea noastră: Totul este nou, neașteptat și pte încă timbrul originalității neatins.

Națiunea română, în tinerețea ei, a fost ca un tiner erou în admirație. Eroul se odichese încă, der membrele lui sburdă de vênjosii și fața pe jumătate de copil, pe jumătate de bărbat, îi este nobilă. El visă de păduri și vênătore, de îndrăsnete escursiuni călare, și de duioșe cântece pline de presimțiri, apoi, bine înțeles încă în vis, pune fluerul la buze, un tont limpede străbate în amurgul ăilei și mărețe fapte trec una după alta prin mintea tinerului. Ceea ce i se arată în tinerețe, a obținut la vârsta de bărbat. Devotament și credință, vitejă, respect de bătrânețe, nobleță de sentiment și un adenc sentiment poetic, toate i sunt proprii. Ca o floare de minune, ce se desfășură în color viue, strălucete istoria Românilor din evul mediu. Bărbații sunt eroi în reșele și sfinți în același timp. Domnesce între ei o virtute cum domnea între primii creștini. Femeile sunt frumoșe și nevinovate ca crinii cei plâpândi. Cât eroism necunoscut, adevărat, se deschide înaintea noastră! Și la acestea se adaugă scene populare din prezente, cari scene prin particularitățile lor îți amintesc moravurile patriarcale.

Se dice că nu ar mai exista adevărate cântece populare eroice. Opera Carmen Sylve implinesce această lacună. Stilul este adecvat fiăcării tradițiunii și nu în felul d'ăți lăsa impresiunea unei munci îndelungate și a unei ciopliri sirguincioșe; nu îți reproduce de cât vechia tradițiune; este energic, esact, original și mai de multe ori plin de o adevărată poezie.

Aci nu întelnesce omul modernă disecare a caracterului, nici o zăgrăvire obosită a situațiunii, nu un efect premeditat. Un cuvânt, o frasă — și un caracter avem înaintea noastră; un contrast — și o iconă admirabilă, o întregă istorie s'a creat.

„Credeți, că va avea succes cartea?“ întrebă regina.

„Fără indoială“, fu răspunsul, „o operă atât de originală și plăcută trebuie să „secere aplause“.

Sfârșitul se compune dintr'o descriere a unei seri la castelul Peleşu. Cu multă amabilitate autorea vorbește despre sine, despre domnișorele de onore, despre Alexandri, poetul român, actualmente ministrul României la Paris, căruia este închinată partea a doua din „Regatul Carmen Sylvei“. Unele balade și povești sunt comunicate de densusul Reginei.

APELŪ,

cătră onorații alegători de membri ai congregațiunii comitatense din Arad.

De orece pe ăia de 20 Noemvre nou a. c. s'a fixat noua alegere de membri ai congregațiunii comitatense în locul celor sortați, subscriși din însărcinarea on. comitetului executiv național venit cu tot respectul a atrage atențiunea on. alegători, ca să stăruască în cerul lor de activitate pentru a se alege ori realege bărbați probați și aderiți ai cauzei naționale.

Alegerile se țin în cercurile următoare, în locul celor sortați, numindu-se deodată domni recomandați pentru noua alegere:

1. *Peșca română*: cercul I: Kálai K. Gyula, Alexa Igrășeanu, Ioane Ardeleanu, Ioan Loncar; cercul II: Nicolae Philimon, Iancu Bodroșianu, Emanuil Caracioni. Se recomandă: Dr. Ciadanu, Alexa Igrășeanu, Ioane Ardeleanu, Ioan Loncar; cercul II: Nicolae Philimon, Iancu Bodroșianu, Emanuil Caracioni.

2. *Semlac*: Raja Zigmund, Petru Hornoi. Se recomandă: Petru Hornoi, Vasiliu Mangra

3. *Curticiu*: Farago Gyula, Mladin Mozes, Budai George, Tabajdi Károly. Se recomandă: Dr. G. Plopu, Moise Mladinu, George Budai, George Bragia.

4. *Sămbăten*: Petru Cociuba, Paul Milovanu, Terențiu Rațiu. Se recomandă: Nicolae Conepanu, Pavel Milovanu, Dr. Demetriu Magdu, E. B. Stănescu.

5. *Gioroc*: Isaia Monția, Vittich Sándor, Horovitz Lipot. Se recomandă: Isaia Monția, George Purcariu, George Siclovanu.

6. *Berzava*: Acs. Mihailoviciu, Volthier Adam, Székely Albert, Neszly Iános. Se recomandă: Ac. Mihailoviciu, Dr. G. Vuia, V. Mangra.

7. *Radna*: Ternajo Iozsef, Demetriu Romanu, Ga-

briel Papp. Se recomandă: Dem. Romanu, Gabr. Papp, I. Vuculescu.

8. *Totvaradia*: Vasile Belesiu, Kosztolany Imre, Brisztyanszki Endre. Se recomandă: Vasiliu Belesiu, Gregoriu Ventel, Dr. Petru Piposiu.

9. *Soborșin*: Horovitz Béla, Ioan Popoviciu, Vendrizky Iános. Se recomandă: Ioan Popoviciu, Dr. Dem. Horvath, Teodoru Ceontea.

10. *Petrișiu*: Ioan Belesiu, Augustu Hamsea, Vasile Mangra. Se recomandă: V. Mangra, Aug. Hamsea, Ioan Belesiu.

11. *Șiria română*: Mitru Secula, George Popoviciu, Nicolae Doboșiu, Gavria Cristea, Rista Lugoșianu. Se recomandă: Dr. I. Hotaranu, R. Ciorogariu, Ioan Bogdanu, G. Popoviciu, Mitru Secula.

12. *Covasiniu*: Nicolae Schauer, Ioan Caracioni. Se recomandă: Ioan Curea, Nicolae Schauer.

13. *Șiria maghiară*: Török Arpad, Gabrielu Ardeleanu. Se recomandă.

14. *Pancota*: Kolacsek K., Iosifu Nistoru, Schmurak Ig. Se recomandă: Iosifu Nistoru, Simeonu Buda, Pavel Tulcanu.

15. *Tăuțiu*: Vysárhely Rezső, Kis Lajos. Se recomandă: Georgiu Telescu, Nica Dem.

16. *Drauțiu*: Lovich Gyula, George Rațiu, George Carabașiu. Se recomandă: Georgiu Rațiu, Georgiu Carabașiu, Ioan Câmpianu.

17. *Agrășiu*: Avramu Popoviciu, Stefanu Lele, George Barabașu, Vertán Péter. Se recomandă: Avramu Popoviciu, Stefanu Lele, Georgiu Barabașiu, M. Bogdan.

18. *Ternova*: Barta Ferencz, Bons K. George Nedelcu, Petru Modoranu. Se recomandă: Georgiu Nedelcu, Ioan Bogdanu, Petru Modoranu, G. Micula.

19. *St. Ana veche* (Komlos): Teodoru Pappu, Const. Popoviciu. Se recomandă. (Va urma.)

Ultime sciri.

Atena, 12 Noemvre. — În Sevastopolu se continuă cu zel pregătirile militare. Tote provisiunile de mijloce de trai trebuie să se predea până la 15 curentă.

Lemberg, 13 Noemvre. — „Przeglon“ află din Petersburg, că voivodul Blazo Petrovici, o rudă deapropo a prințului Neculae din Muntenegru, e candidatul Rusiei pentru tronul bulgar.

Ternova, 13 Noemvre. — În locul lui Karavelov s'a ales regent președintele de până acum al camerei Zsvikov.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

SOFIA, 14 Noemvre. — Scirea „Agenției Havas“: În cercurile bulgare se dice că, după ce prințul Waldemar a refuzat alegerea sa ca principe al Bulgariei, singura rezolvare a cestiunei pentru Bulgaria ar consta în realegerea prințului de Battenberg. Se vorbește că și Kaulbars s'ar fi esprimită, că Țarul Rusiei n'ar avea nimicu de obiectat contra realegerii unanime a prințului Alexandru de Battenberg.

Kaulbars s'a grăbită a desminti înaintea corespondențului „Agenției Havas“ esprimarea ce i se ascrie, adăugendă că o înțelegere între Țarul și între Alexandru de Battenberg o socotesce imposibilă.

DIVERSE.

Prorocirea unui al doilea potop. — Cunoscutul naturalist Rudolf Falb a ținut la Viena la 3 Noemvre înaintea unui public numeros o conferință despre înriurirea unei supra timpului. Oratorul critică cu asprime pe acei învățați, cari se ocupă de sciințele naturale fără a posede cunoscințele matematice atât de neapărat trebuincioșe, cari mențin și apără o părere greșită, chiar atunci când experiența a dovedit-o eronată. Apoi dice că teoria lui despre înriurirea unei supra atmosferei este întemeiată și dovedită prin șimplinirea prevestirilor sale de formațiune de furtune la 26 Februarie 1877 și la 9 Martie 1883. Nu este de loc surprinzător, dice el, că luna, care produce flucul și refluxul mării, esereită o mare înriurire asupra atmosferei, un element mult mai impresionabil decât apa. În fine, spre a dovedi infalibilitatea calculațiilor sale, prorocesc pentru ăile dela 6 până la 8 și apoi pentru 20 Februarie anul viitor, formațiune de vijelii sau furtune și ce e mai curios pentru anul 6400 după nascerea lui Christosul maximul ploilor, adică un al doilea potop. Cine va putea să desminte pe domnul Falb pentru acesta de pe urmă prorocia? N'avem a ne teme d'aceea catastrofă, nici noi, nici strănepoții noștri, căci după trecere de patru-șeci și cinci de seculi nici o urmă nu va fi rămasă de noi și de urmașii noștri, nici de profetul Falb, care a întrecut pe Nostradamus. El șprrijină profetia lui prin calculata împrejurare, că în anul 6400 se va întâmpla cea mai mare apropiere ecuatorială a unei, combinată cu cea a sôrelui.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabil Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena din 13 Noembrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, Amortisarea datoriilor, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 31 Octomvre st. v. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Renta română, Renta rom. amort., Credit fonc. rural, etc.

Cursul pieței Brașov

din 13 Noembrie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Bancnote românești, Argint românesc, Napoleon-d'ori, etc.

Nr. 1107-1886. a. l. sc. c. d.

Licitațiune pentru esarendare.

Scalda dela „Valea vinului“ 1 oră departare de Rocna vechia, se va da în arendă cu prețulu de 10 (dece) fl. pe an, pe timpu de 20 (două-deci) de ani.

Pe locul de 4 jugăre alu fondului de stipendie, pe care se află și scalda, arendatorului îi va fi permis a edifica din alu său, fără vre-o rebonificare, ospetăria și întocmiri accidentali la aceea, séu de pétră séu cărămidă, séu de bărne de molidu, carî după expirarea arendeii voru rămănea proprietate a fondului de stipendie.

Terminulu pentru licitațiune se pune pe 19 Decemvre 1886 dela 9 până la 11 înainte de améđi, până când se primescú și oferte în scrisu, timbrate, sigilate și provédute cu vadiulu de 20 fl. v. a.

Informațiuni mai de aprópe se dau aici în órele dela 8—12 óre dimineța, și dela 3—6 după améđi până la ziua licitațiunei.

Din ședința comisiunei administrátore de fondurile scolastice centrali districtuali.

Năséudú, 16 Octomvre 1886.

Președintele: Ionú Ciocanu. Secretarú: Ioachimú Mureșianu.

Látta m:

Beszterczén, 1886 évi November hó 1-én.

Br. Bánffy Dezsó, főispán, királyi biztos.

Nr. 1225/1886

a. l. sc. c. d.

Escriere de concursú.

Pentru ocuparea postului de perceptore la fondurile scolastice centrali, districtulu Năséudú, se escrie concursú cu terminulu pe 31 Decemvre, 1886 până la 6 óre séra, până când doritorii de a avé acelu postú, cu care cîmpreunatu salariulu de 600 fl. v. a. pe anú voru avé a-și da suplicele la subscrisa comisiune, de óre-ce mai târđiu nu se voru primi.

Din ședința comisiunei administrátore de fondurile scolastice centrali din districtulu

Năséudú, 16 Octomvre 1886.

Președintele:

Ionú Ciocanu.

Secretarulu:

Ioachimú Mureșianu.

Látta m:

Beszterczén, 1886 évi November hó 1-én.

Br. Bánffy Dezsó.

főispán, királyi biztos.

2-3

Mersulú trenurilorú

Valabilú dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predealú-Budapesta și pe linia Teiușú-Aradú-Budapesta a calei ferate orientale de statú reg. ung.

Large table showing train schedules for various routes: Predealú-Budapesta, Budapesta-Predealú, Teiușú-Aradú-Budapesta, and Budapesta-Aradú-Teiușú. Includes columns for train type, departure times, and arrival times.

Nota: Órele de nópte suntú cele dintre liniile gróse.